

Maviden Bir İrktı Benim Sözcüklerim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Haziran 2019

“Kalbim

Bir ıssız harfsin

Sesler içinde.

Yıldızsız topraklarda

Gökyüzü duası

Hayal bahçesin.” (Şükrü Erbaş)

Mevsim, yiğit bir günceydi,

Maviyi soluduğu kadar

Dününü de karalayan bir yeti

Mimarı, ölü imleri

Tehditvari bir şehvetle ile

Aşkı yokluğa püskürttüğü.

Maviden bir ırktı benim sözcüklerim

Atlas yüreğin de minvali

Göğün ortasında kocaman bir yama

Aşkla ikram ettiğim her haşmetli duyguyu

Tut diye ellerinden de yüreğimin ufkunun.

Mavi reçinesi şiirlerin

Dibi yas tutmuş her biri

Kir pas içinde elleri madem doğanın

Ben severek dezenfekte ederim

Tüm açık yaralarımı.

Öykündüğüm ne ki?

Öldürdüğüm üç beş şiir bir de sefil nefsimi...

Aşkı hibe ettim üstelik ben mevsime

Kulp taktım sonra her yeni güne.

Devinen renklerin alacası

Aşkın da evrim geçiren rotası

Sehven mimarıyım ben yaslarımın

Şehla gözlerinde gamzeli yalnızlığımın da

Payidar kıldığı hasretimin yanılığı.

Surlardan ördüm serlerimi
Sırlarla dolu yüređimde ölü bir akbaba
Didikler de didikler mazimi
Göğün menevişli can çekişen bulutlarına
Arzı endam eden bir methiye
İris'inde gözleri meftun bir sabıkalı
Hele ki yaşadığım ömürlük hücre hapsi
Ne de olsa ben aşka dünden esir düştüm
Üşüdüğüme de delalet cümlelerim
Yeter ki ilişmesin kimse içimdeki yetim'e.